Cúirt an Ḟeáin Oíċe

Da ġnáṫ mé ag ríúl le ciuṁair na haḃann
An ḃáinṡeaċ úr ir an druċṫ go trom,
In aice na gcoillte, i gcoim an trlé',
Gan ṁaireaṁ, gan ṁoill, an ḟoilse an lae.
Do ġeallaḋ mo ċroí nuair ċíonn loċ Gréine,
An talaṁ, an tír, ir íor na sréine;
Taitneaṁaċ doiḃinn ruíoṁ na sléiḃte
Ag bagairt a gcinn ṫar ḋroim a ċéile.
Do ġealsaḋ an croí ḃeaḋ críon le cianta,
Caite gan ḃrí, nó líonta de ṗianta,
An séiṫleaċ seanḃ gan sealḃ gan saiḃreas
D'ḟéaċsaḋ tamall ṫar ḃarra na gcoillte
An laċair 'na scuainte ar ċuan gan ċeo
'S an ealla an a ḃfuaid 'r í ag gluaiseaċt leo;
Na héisc le meiḋir ag éirí in airde,
Péinse im naḋarc go taiḃseaċ tarrḃreac,
Dat an loċa agus gorm na dtonn
Ag teaċt go tolgaċ tonannaċ trom.
Ḃíoḋ éanlaiṫ i gcrainn go meiḋreaċ móṁar
Ir léimneaċ eilte i gcoillte im ċóngar,
Géimneaċ aḋaince ir naḋarc an ḟlóite,
Tréanniṫ gaḋar ir Reynard nómpu.